

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 1T/83/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3817010417
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Noema Turanovičová
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2018:3817010417.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza samosudkyňou JUDr. Noemou Turanovičovou na hlavnom pojednávaní dňa 20. marca 2018 v trestnej veci obžalovanej K. S. a spol. takto

r o z h o d o l :

- 1) obžalovaná K. S., nar. XX.X.XXXX v Žiari nad Hronom, trvale bytom W., Q. XXX/XX,
- 2) obžalovaný R. P., nar. XX.X.XXXX v Bojniciach, okres Prievidza, trvale bytom Š. XX,

s ú v i n n í , ž e

obžalovaná K. S., ako osoba, oprávnená konať za spoločnosť FAIR CREDIT SLOVAKIA SE vo funkcii obchodnej zástupkyne, dňa 30.4.2015 v Opatovciach nad Nitrou, okres Prievidza, vypracovala zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX, pre obvineného R. P., pričom do karty zákazníka uviedla nepravdivé údaje o výške jeho príjmu, obvinený R. P. napriek tomu, že ako živnostník s nulovým daňovým základom podpísal kartu zákazníka, predmetnú zmluvu o spotrebiteľskom úvere a zmluvu o zabezpečení splátok, čím potvrdil pravosť nepravdivých údajov o výške jeho príjmu 1.100,- eur, následne bola zmluva schválená a finančné prostriedky vo výške 700,- eur boli poukázané na číslo účtu XXXXXXXXXXXX/XXXX, majiteľky Z. P., tety obvineného R. P., ktorý peniaze z účtu vybral a minul ich pre vlastnú potrebu, pričom z úveru uhradil tri splátky po 21,- eur a jednu splátku 42,- eur, čím spôsobil spoločnosť FAIR CREDIT SLOVAKIA SE, Mlynské Nivy 48, 821 09 Bratislava, IČO: 47 129 701, škodu vo výške 760,44 eur,

t e d a

· obžalovaná 1) K. S.

ako osoba oprávnená konať za toho, kto úver poskytuje, umožnila získať úver tomu, o kom vedela, že nespĺňa podmienky určené na jeho poskytnutie,

· obžalovaný 2) R. P.

vylákal od iného úver tým, že ho uviedol do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru a tak mu spôsobil malú škodu,

tým spáchali

· obžalovaná 1) K. S.

prečin úverového podvodu podľa § 222 odsek 2 Trestného zákona,

· obžalovaný 2) R. P.

prečin úverového podvodu podľa § 222 odsek 1 Trestného zákona,

a za to sa
o d s u d z u j ú :

· Obžalovaná 1) K. S.

Podľa § 222 odsek 2 Trestného zákona, s použitím § 42 odsek 1 Trestného zákona, § 41 odsek 1 Trestného zákona § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písmeno h) Trestného zákona, § 38 odsek 2 Trestného zákona, § 51 odsek 1 Trestného zákona, k súhrnnému trestu odňatia slobody s probačným dohľadom nad správaním obžalovanej v trvaní 35 (tridsaťpäť) mesiacov, výkon ktorého sa jej podľa § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona a § 51 odsek 2 Trestného zákona podmienienečne odkladá na skúšobnú dobu v trvaní 36 (tridsaťšesť) mesiacov.

Podľa § 51 odsek 4 písmeno c), g) Trestného zákona sa obžalovanej ukladá povinnosť spočívajúca v príkaze nahradiť počas plynutia skúšobnej doby poškodenej strane FAIR CREDIT SLOVAKIA SE, Mlynské Nivy 48, 821 09 Bratislava, IČO: 47 129 701, škodu vo výške 542,84 eur a obžalovanej sa prikazuje v skúšobnej dobe podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediáčnym úradníkom sociálnemu výcviku.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona súd zároveň zrušuje výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Prievidza sp. zn. 1T/156/2016 z 28.10.2016, právoplatného 13.12.2016, rozsudku Okresného súdu Prievidza sp. zn. 1T/28/2016 zo dňa 18.5.2016, právoplatného dňa 18.5.2016, ako i všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad.

· Obžalovaný 2) R. P.

Podľa § 222 odsek 1 Trestného zákona, s použitím, § 38 odsek 2 Trestného zákona, § 49 odsek 2 Trestného zákona, k trestu odňatia slobody v trvaní 14 (štrnásť) mesiacov nepodmienienečne.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona sa na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku je obžalovaný R. P. povinný nahradiť poškodenému - spoločnosti FAIR CREDIT SLOVAKIA SE, Mlynské Nivy 48, 821 09 Bratislava, IČO: 47 129 701, škodu vo výške 760,44 eur.

Podľa § 288 odsek 2 Trestného poriadku súd poškodeného - spoločnosť FAIR CREDIT SLOVAKIA SE, Mlynské Nivy 48, 821 09 Bratislava, IČO: 47 129 701, so zvyškom nároku na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní v zmysle § 257 odsek 7 Trestného poriadku prijal vyhlásenie obžalovanej K. S. (ďalej len obžalovaná v 1. rade) o uznaní viny za skutok uvedený v obžalobe a súčasne rozhodol, že dokazovanie v rozsahu priznaného skutku sa nevykoná a vykoná sa len dokazovanie vo vzťahu k obžalovanej v 1. rade v rozsahu výroku o treste, vo vzťahu k obžalovanému R. P.P.V. (ďalej len obžalovaný v 2. rade) vo vzťahu k výroku o vine, treste, náhrady škody.

Obžalovaná v 1. rade vypovedala, že od svedkyne S. sa dozvedela, že obžalovaný v 2. rade má záujem získať úver, pretože potrebuje peniaze. Obžalovaného navštívila v Opatovciach, kde vtedy býval, ona ho nepoznala, poznala ho svedkyňa. Obžalovaný v 2. rade jej povedal, že pracuje, má firmu v stavebníctve, predložil jej faktúry, nie daňové priznanie, uisťoval ju, že má príjmy mesačne 1.100 eur, tak to aj potom ona vyplnila do žiadosti o úver. Žiadosť o úver postúpila svojej nadriadenej na schválenie, tam nastal problém, lebo obžalovaného v 2. rade nenašli v živnostenskom registri, čo on vysvetlil, že nemá živnosť, ale práve tú spoločnosť s ručením obmedzeným. Poučila obžalovaného o spôsoboch splácania úveru. Obžalovanému bol poskytnutý úver vo výške 700 eur. Urobila chybu, keď nežiadala daňové priznanie, no obžalovaný v 2. rade ju uisťoval, že má príjem vo výške, ktorý odôvodňoval poskytnutím úveru vo výške, ktorý požadoval. Neskôr ho so splátkami naháňala, hľadala ho, no splátky obžalovaný neposielal. Spáchanie svojej trestnej činnosti plne priznáva, jej spáchanie úprimne oľutovala. Je matkou maloletej dcéry vo veku 12 rokov (rodný list č.l. 200), je rozvedená a o dcéru sa stará sama.

Obžalovaný v 2. rade vypovedal, že on úver bral preto, lebo potreboval peniaze, svedkyňa S., ktorej aj skutočne z úveru dal 500 eur, s obžalovanou v 1. rade ho aj táto svedkyňa zoznámila, vysvetlila mu i to, že na získanie úveru potrebuje len preukázať obraty na účte a mať fungujúcu živnosť. On ukazoval obraty na účte, ktorý účet bol však jeho tety, svedkyne P., pretože pre exekúcie si platby za vykonané práce nedal posielat' na svoj účet, ale účet tety, na telefóne cez internet banking. Aj ostatné doklady ukazoval na internete - živnostenský list. Je pravdou, že pri spisovaní žiadosti uvádzal, že má príjem, v čistom zarába 1.500 eur mesačne, a že má obraty na účte tak 1.000 - 1.500 eur mesačne. Bola obžalovanou v 1. rade spísaná žiadosť, že má počkať na schválenie úveru. On pôvodne chcel úver vo výške 1.000 eur. Najprv mu svedkyňa telefonovala, že úver mu neschválili, no večer mu volala, že mu schválili úver, ale len vo výške 700 eur. Peniaze prišli opäť na účet tety, vybral ich a z nich dal 500 eur svedkyňi S., ostatné si ponechal on. Nespisovali však o tom žiadnu zmluvu. Táto svedkyňa mu i tiež tvrdila, že úver nemusí splácať, poslúchol ju, úver nesplácal. Poslal však asi šesťkrát po 22 eur. On žiadne daňové priznanie nepredkladal, nikto ho od neho ani nežiadal. Pýtala sa ho obžalovaná v 1. rade i na náklady, uvádzal jej, že veď chodí aj na fušky. Na účte nemal vysoký stav, no tvrdili mu, že stačia len obraty. Je síce pravdou, že i on robil vo finančnom sektore, no pôsobil v oblasti nebankových pôžičiek, nie takýchto úverov.

Splnomocnenkyňa poškodenej spoločnosti FAIR CREDIT SLOVAKIA SE, Mlynské Nivy 48, 821 09 Bratislava, JUDr. V. M., uviedla, že do poškodenej spoločnosti nastúpila pracovať až v roku 2016, a tak podrobnosti k samotnej zmluve nevie. Z podkladov, ktoré jej boli predložené k danej zmluve, vyplýva, že boli uhradené 3 splátky po 21 eur a 42 eur. Za poškodenú stranu uplatňovala nárok na náhradu škody vo výške 760,44 eur.

Svedok W. Š. sa k samotnému skutku nevedel vyjadriť, v tom čase bol práceneschopný, obžalovaného v 2. rade nepozná, s jeho menom sa stretol len pri internej kontrole v spoločnosti poškodeného, kde pracoval v čase skutku.

Svedkyňa Z. P. je tetou obžalovaného v 2. rade, on v čase skutku býval u nej, no ona nebola doma, keď bola zmluva uzatváraná. Obžalovaný ju požiadal, aby na jej účet, ktorý si zriadila práve na takéto účely v Slovenskej sporiteľni, chodili jeho platby, ona vyberala peniaze a potom ich ale dávala obžalovanému v 2. rade. Na účet žiadne jej peniaze nechodili, aj dôchodok ona preberá na pošte. Nemá bankomatovú kartu, resp. ak aj k účtu je vydaná, musel vyberať jej prostredníctvom peniaze z účtu obžalovaný v 2. rade, pretože ona to ani nevie.

Svedkyňa V. F. - A. vypovedala, že v čase skutku pracovala ako oblastná vedúca poškodenej spoločnosti, mala na starosti oblastných predajcov. Priamym nadriadeným obžalovanej v 1. rade bol svedok Š., ten však v čase skutku bol dlhodobo práceneschopný, a tak ho zastupovala ona. Zmluva o úvere sa uzatvárala tak, že zástupca chodil k zákazníkovi, pri žiadosti o úver bolo potrebné, aby predložil občiansky preukaz, ak bol zamestnaný - pracovnú zmluvu, ak bol živnostník - doklady k živnosti, výpisy z účtov, daňové priznanie, faktúry, inkasné lístky k energiám. Tieto údaje sa zapísali do zákazníckej karty, čo bola vlastne žiadosť o úver. Elektronicky sa to potom zástupcom odosielalo k nej na schválenie, ak túto zákaznícku kartu zástupca podpísal, vlastne potvrdil pravosť a pravdivosť tam uvádzaných údajov. Po overení príjmov a výdajov, zástupca bol aj u zákazníka, tak aj reálne videl zákazníka a jeho podmienky, sa žiadaný úver schvaľoval, mohlo sa stať, že žiadaný úver v žiadanej výške nebol schválený, ale jeho výška bola upravovaná. Úver bol poukázaný na účet, ktorý bol klientom oznámený, buď to bol účet klienta alebo mohlo by to byť aj nejakej blízkej osoby, no tá s tým musela súhlasiť. Určite pri živnostníkovi museli byť predkladané faktúry, výpisy z účtu. Zisťovali sa i s ním žijúce osoby, reálne výdaje na chod domácnosti.

Pretože svedkyňa V. S. na hlavnom pojednávaní v zmysle § 132 odsek 2 Trestného poriadku využila zákonné právo svedka a odmietla vypovedať, súd sa oboznámil s jej výpoveďami z prípravného konania, v ktorých uviedla, že oboch obžalovaných pozná, ona odporučila obžalovaného v 2. rade, pretože potreboval peniaze. Pri spisovaní predmetnej úverovej zmluvy bola, boli v Opatovciach nad Nitrou u tety obžalovaného. Obžalovaný v 2. rade predkladal a ukazoval výpisy z účtu, tým dokladoval svoj príjem, boli tam obraty vo výške 1.000 eur, aké dokladoval mesačné výdaje, nevedela povedať, až tak to nesledovala. Nepovedal však, že má príjem 350 eur, lebo by mu nikto úver nebol poskytol. Úver prišiel na účet obžalovaného. Vie, že najprv úver bol splácaný, nakoniec obžalovaný prestal so splácaním úveru, aj na mu telefonovala, aby splátky splácal, uviedol jej, aby sa do toho nestarala.

Súd sa oboznámil s listinnými dôkazmi č.l. 60-75 - z nich predovšetkým zmluvou o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX, z ktorých vyplýva, že úver bol poskytnutý vo výške 700 eur, obchodným zástupcom poškodeného bola obžalovaná v 1. rade a zákazníkom obžalovaný v 2. rade, zákazníckou kartou, z ktorej vyplýva, že pôvodne bol úver žiadaný vo výške 1.000 eur, obžalovaný v 2. rade deklaroval príjem domácnosti - mzda 1.100 eur mesačne a mesačné výdaje spolu 580 eur, teda použiteľný príjem bol vo výške 520 eur, listinnými dôkazmi č.l. 56-59 - výpisom z osobného účtu uvedeného v skutkovej vete, ktorým bol účet svedkyne P., na tento účet prišli peniaze po poskytnutí úveru vo výške 700 eur dňa 30.4.2015, z účtu bol realizovaný výber kartou dňa 30.4.2015 vo výške 150 eur a dňa 1.5.2015 vo výške 500 eur, č.l. 188-193, ktoré predložil v rámci dokazovania na hlavnom pojednávaní obžalovaný v 2. rade a z nich jednoznačne vyplýva, že v januári 2015 bol zostatok na účte ako i stav účtu, ktorým obžalovaný dokladoval, že mal obrat mesačne nad 1.000 eur, len suma zostatku nad 60 eur, vo februári 2015 bola poukázaná suma 8.000 eur - 24.2.2015, no tá bola ku koncu mesiaca postupne z účtu vyberaná, či už výbermi alebo platbami za tovar, v marci 2015 len zostatok sumy bez pripísania sumy a v mesiaci apríl 2015 bola poukázaná na daný účet len suma poskytnutého úveru. Daňový priznaním č.l. 96-97, v ktorom obžalovaný za rok 2014 ma nulovú daňovú povinnosť.

Vzhľadom na prijaté vyhlásenie obžalovanej v 1. rade mal súd preukázané, že obžalovaná - ako osoba oprávnená konať za toho, kto poskytuje úver, umožnila získať úver tomu, o kom vedela, že nespĺňa podmienky určené na jeho poskytnutie, čím tak po stránke subjektívnej ako i objektívnej naplnila zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu úverového podvodu podľa § 222 odsek 2 Trestného zákona.

Vo vzťahu k obžalovanému v 2. rade mal súd vykonaným dokazovaním, dôkazom jednotlivo a súhrne, z nich predovšetkým vzhľadom i na samotnú výpoveď obžalovaného, no predovšetkým na výpoveď obžalovanej v 1. rade, ale i svedkyne V. F. - A., výpoveď splnomocnenca poškodenej strany, svedkyne P., S. a oboznámené listinné dôkazy bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že vylákal od iného úver tým, že ho uviedol do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru a tak mu spôsobil malú škodu, pretože vedel, že nemá reálny príjem vo výške, ktorý na poskytnutie úveru deklaroval, mesačne príjem 1.100 eur, nemal takú mzdu, ale ani v rámci obrany obžalovaného na hlavnom pojednávaní tvrdené, že mesačne mal platby od klientov na účet tety v takej výške, pretože sám obžalovaný dokladoval, že mal v rozhodnom období poukázané platby len v mesiaci február, nie i v ďalšie mesiace a tie peniaze i priebežne do konca mesiaca pre svoju potrebu i reálne vybral, úver mu bol vo výške 700 eur

poskytnutý, čím tak po stránke subjektívnej ako i objektívnej naplnil zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu úverového podvodu podľa § 222 odsek 1 Trestného zákona.

Štát má záujem na ochrane súkromného vlastníctva fyzických ako i právnických osôb, chráni ho pred neoprávnenými zásahmi tretích osôb, meny, ochrany slovenských ako i cudzozemských peňazí prostriedkami trestného práva. Obžalovaní svojím konaním porušili tento záujem spoločnosti.

Súd sa oboznámil so správami charakterizujúcimi osoby obžalovaných, s odpismi registra trestov a príslušnými rozhodnutiami č.I. 106-107, 114, 128-131, 132-134, z ktorých vyplýva, že obžalovaná v 1. rade bola jedenkrát postihnutá za priestupok, a to na úseku cestnej premávky v roku 2014, obžalovaný v 2. rade bol opakovane viackrát postihnutý v priestupkovom konaní, a to tiež len za priestupok na úseku cestnej premávky. Na obžalovanú v 1. rade sa hľadí, akoby bola dvakrát súdne trestaná - rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 1T/28/16 zo dňa 18.5.2016, právoplatný toho istého dňa, pre prečin podľa § 221 odsek 1, 2 Trestného zákona a bol jej uložený trest odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov, výkon ktorého jej bol podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní 20 mesiacov a trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 1T/156/2016 z 28.10.2016, právoplatným 13.12.2016, pre prečin podľa § 222 odsek 1 Trestného zákona a bol jej uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 28 mesiacov s probačným dohľadom nad jej správaním s podmienene odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 22 mesiacov, povinnosť nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu, zrušený výrok o treste rozsudku Okresného súdu Prievidza sp. zn. 1T/28/2016 z 18.5.2016, na obžalovaného v 2. rade sa hľadí, akoby bol jedenkrát súdne trestaný - rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T/36/15 zo dňa 20.4.2015, právoplatný toho istého dňa, ktorým bola schválená dohoda o uznaní viny a uložení trestu a obžalovaný bol uznaný vinným zo zločinu úverového podvodu podľa § 222 odsek 1, 3 písmeno a) Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 24 mesiacov, výkon ktorého mu bol podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní 36 mesiacov.

Pri ukladaní trestu súd zohľadnil základné zásady ukladania trestu, vyplývajúce z ustanovenia § 34 odsek 1 Trestného zákona, podľa ktorých trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Pri určovaní druhu a výmery trestu, zohľadniac spôsob spáchania činu, následok, zohľadniac osoby obžalovaných, ich doterajší spôsob života, priznajúc obžalovanej v 1. rade poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písmeno l) Trestného zákona - že sa k spáchaniu trestnej činnosti priznala a jej spáchanie úprimne oľutovala, na druhej strane však existenciu jednej priťažujúcej okolnosti v zmysle § 37 písmeno h) Trestného zákona, pretože obžalovaná spáchala viac trestných činov, pretože s prihliadnutím na ustanovenie § 42 odsek 1 Trestného zákona u nej prichádzal do úvahy ukladať trest súhrnný, pretože trestný čin spáchala skôr ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jej trestný čin, a teda vyrovnaný pomer poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností, a teda použitie pri ukladaní trestu ustanovenie § 38 odsek 2 Trestného zákona, u obžalovaného v 2. rade neexistenciu žiadnej poľahčujúcej ale ani žiadnej priťažujúcej okolnosti, a teda pri ukladaní trestu použitie ustanovenia § 38 odsek 2 Trestného zákona, nepriznal súd obžalovanému priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písmeno m) Trestného zákona, pretože i keď je nesporné, že obžalovaný bol uznaný vinným rozsudkom sp. zn. 2T/36/15, teda že obžalovaný trestnú činnosť, z ktorej ho súd uznával vinným, spáchal v čase plynutia skúšobnej doby podmienene odsúdenia, túto skutočnosť súd pri ukladaní trestu zohľadnil používajúc ustanovenie § 49 odsek 2 Trestného zákona. Zohľadniac spôsob spáchania činu, berúc do úvahy i ostatné okolnosti vyplývajúce z ustanovenia § 34 odsek 4 Trestného zákona, a potom u obžalovanej v 1. rade, zohľadniac i fakt, že ide o páchatela, ktorý sa stará o maloleté dieťa, na jej starostlivosť je odkázaná i maloletá osoba, na hlavnom pojednávaní uznala svoju vinu, potom súd dospel k záveru, že súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 35 mesiacov s probačným dohľadom nad správaním obvinenej v skúšobnej dobe, výkon ktorého sa jej podľa § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona, § 51 odsek 2 Trestného zákona podmienene odložil na skúšobnú dobu v trvaní 36 mesiacov, za súčasného uloženia povinnosti spočívajúcej v príkaze nahradiť počas plynutia skúšobnej doby poškodenej strane FAIR CREDIT SLOVAKIA SE, Mlynské Nivy 48, 821 09 Bratislava, IČO: 47 129 701, škodu vo výške 542,84 eur, a v skúšobnej dobe podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom sociálnemu výcviku, za súčasného zrušenia výroku o treste trestného rozkazu Okresného súdu Prievidza sp. zn. 1T/156/2016 z 28.10.2016, právoplatného 13.12.2016, a rozsudku Okresného súdu Prievidza sp. zn. 1T/28/2016 zo dňa 18.5.2016, právoplatného dňa 18.5.2016, ako i všetkých ďalších rozhodnutí na tento výrok obsahovo nadväzujúcich, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej

došlo zrušením, stratili svoj podklad, a u obžalovaného v 2. rade trest odňatia slobody v trvaní 14 mesiacov nepodmienečne, pre výkon ktorého ho v zmysle § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona, pretože nebol vo výkone trestu odňatia slobody, zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, budú ako tresty primerané, zákonné a dôvodné, ktoré budú plniť účel trestu tak z pohľadu individuálnej ako i generálnej prevencie.

Poškodený riadne a včas uplatnil nárok na náhradu škody. Vychádzajúc však z výšky škody ustálenej v skutkovej vete rozsudku, vychádzajúc z výšky ustáleného úveru s príslušenstvom, zaviazal obžalovaného v 2. rade k povinnosti nahradiť poškodenej strane škodu vo výške 760,44 eur, pretože poškodená strana uplatňovala škodu vo vyššej výške 760,44 eur, so zvyškom nároku na náhradu škody poškodeného odkázal súd na civilný proces.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa oznámenia rozsudku, prostredníctvom tunajšieho súdu ku Krajskému súdu Trenčín.